

Area branca

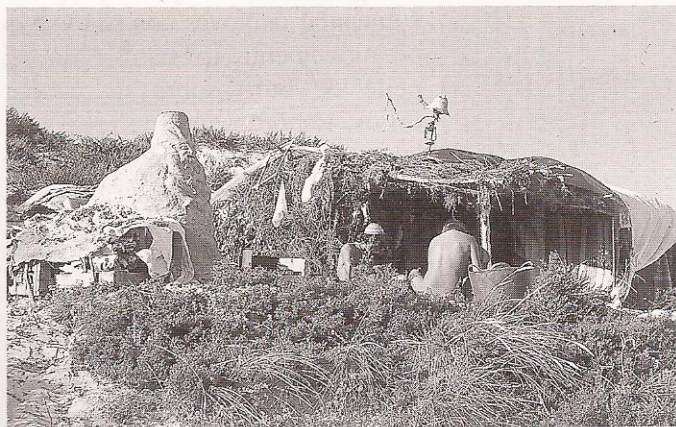
Por Carlos Moreira García

A primeira vez que “Moncho” visitou a Illa, foi despois de volver de Valencia onde rematara co servizo militar. Fora alí polo ano 1979-80, cando decidiu poñer rumbo a Ons cargando coa súa mochila e pouco máis, despois de que un vello amigo o engaiolara cos seus relatos acerca desa paraxe natural.

A súas preocupacións de estudos, atopar traballo, relacións familiares, etc... comezaron a esmorecerse a medida que observaba como un mariñeiro soltaba as amarras do pequeno barco de madeira. O patrón tocaba a bucina e de seguido facíase o mar.

Dáballe a impresión de que a medida que o barco se arredaba de terra, un longo cordón umbilical o mantiña xunguido a ela, ata que de maneira definitiva se rompeu e nunca máis en todo o tempo que durou a súa estancia na Illa (uns poucos días) volveu a recordar a súa incerta situación de alí na terra firme.

O ambiente illán colaboraba totalmente á vivencia da nosa

situación. E, aínda que unha pequena estrada serpeaba ata a cume do faro, non existían coches, tan só unha moto e algún tractor. Tampouco, daquela, prensa ou teléfono, tan só a radio costeira para comunicar cos pesqueiros que tiñan nomes como o “Comati”. Respirábase un aire limpo, unha moi boa temperatura, unha sensación pracenteira de tranquilidade.

Decidiuse polo camiño que ía para Melide, xa que dende o barco amosáraselle como o lugar máis suxectivo, unha cala ou pequena praia de area moi branca que co sol producía un escintileo que cegaba. Estaba rodeada de vexetación que chegaba por riba das dunas ata a mesma praia. O camiño ata Melide, un pequeno carreiro máis pequeno que o actual, estaba totalmente salpicado de flores e suaves e agradables olores que alegraban á vista e estimulaban a pituitaria.

De súpeto aparecían grandes coellos grises, grises e brancos, negros, tamén lagartos verde - azulados arrastrando o seu corpo pero coa cabeza sempre ben erguida, como outeando no horizonte a chegada dese rapaz con zapatillas e mochila. Xa con suores

escorrendo pola gorgoteira e espléndida, sublime cunha cor nas súas augas verdes esmeralda, exuberante e tranquila.

A estancia en Melide contribuía aínda máis a mellorar as súas primeiras impresións; á beira da praia os “hippys” tiñan construído unhas cabanas de canas e canizos pequenas, arredadas unhas das outras por unha ducia de metros. Nelas cun interior que era exemplo claro de austeridade, cohabitaban estes personaxes que habilidosamente confeccionaban mostras de artesanía recollendo cunchiñas da praia. Facían escala alí para logo marchar non sei ben a onde, pero comezaran o seu periplo itinerante dende Menorca e Ibiza, traballando na recollida da pera en Lleida, pasando polos Sanfermíns e o Festival de Jazz de San Sebastián e arribando na Illa despois de pasar polo mundo Celta de Ortigueira.

Aquel verán tamén había en Melide visitantes nórdicos, bascos, bretóns de Lorient, alemáns e por suposto, galegos.

Auga, sol, deporte, lectura, boa e variada compañía, música á noite de frautas e ocainas, harmonía, cordialidade, contos e relatos ó redor dunha fogueira onde existían os piratas cos seus barcos no porto cubano de Camagüei, todo elo protexido polas estelas de luz do faro de Illa.

Preto da praia entre unhas rochas próximas existía unha boa fonte, que con caída un pouco elevada permitía unha ducha integral, tremendamente tonificante para un corpo que estivera a maior parte do día exposto ó sol.

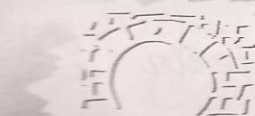
Á tardiña facíase a practicamente única comida do día, elaborada con produtos a meirande parte recollidos na baixamar: mexillóns, lapas, percebes, nécoras ou peixes, acompañados sempre dun pouco de arroz e un pouco de froita, todo recollido ou aportado por uns e por outros de maneira espontánea e moi natural.

Coa chegada da noite, aquel grupo humano case sempre enfilaba o sendeiro que conducía ó pobo onde se xuntaba practicamente toda a xente da Illa para parolar paseando polo peirao, xogar ó fútbolín no “Checho” e tamén ir escoitar música e bailar no “Acuña” ó ritmo de “Ilegales” e “Radio Futura”, o pop-rok máis actual que pinchaba unha rapaciña adolescente nunha improvisada discoteca con bancos e mesas de madeira.

Á volta polo sendeiro, novamente relatos de lagartos de dúas cabezas e tres rabos baixo un abraiante firmamento de Casiopea e Venus.

Así, máis ou menos foron pasando uns deliciosos días ata que chegou a partida. ¡Que mágoa!. Sentir como o barco ía deixando atrás a Illa e afastaba a Moncho daquel maravilloso lugar que o fixera sentir tan ben en consonancia e perfecta harmonía coa natureza.

Moncho seguiu un bo rato contemplando cun leve sorriso a estela de Ons apoiado na varanda de babor. Dáballe a impresión de que a Illa era unha plataforma que se desprazaba libremente polo océano. Aínda aqueles recordos perdurarían bastante días ... Xa en terra firme, seguíalle abraíando a area branca da praia de Melide.

Camoga, s.l.

OBRAS E CONSTRUCCIÓNS

ALBANILERÍA - FONTANERÍA - ELECTRICIDADE

Estra. de San Juan, 31 - 33 - Baixo. 15404 FERROL

Tel.: 981 37 24 56 - Fax: 981 37 20 65

Francisco J. Cruz Senra

C./ Lepanto, bloque 3 - bj. 3

Teléf.: 981 312 929

Fax: 981 327 530

15406 FERROL

Polig. Gándara, parcela 127

Teléf.: 981 312 736

Fax: 981 312 701

NARON

Electro Montajes Cruz, S. L.